

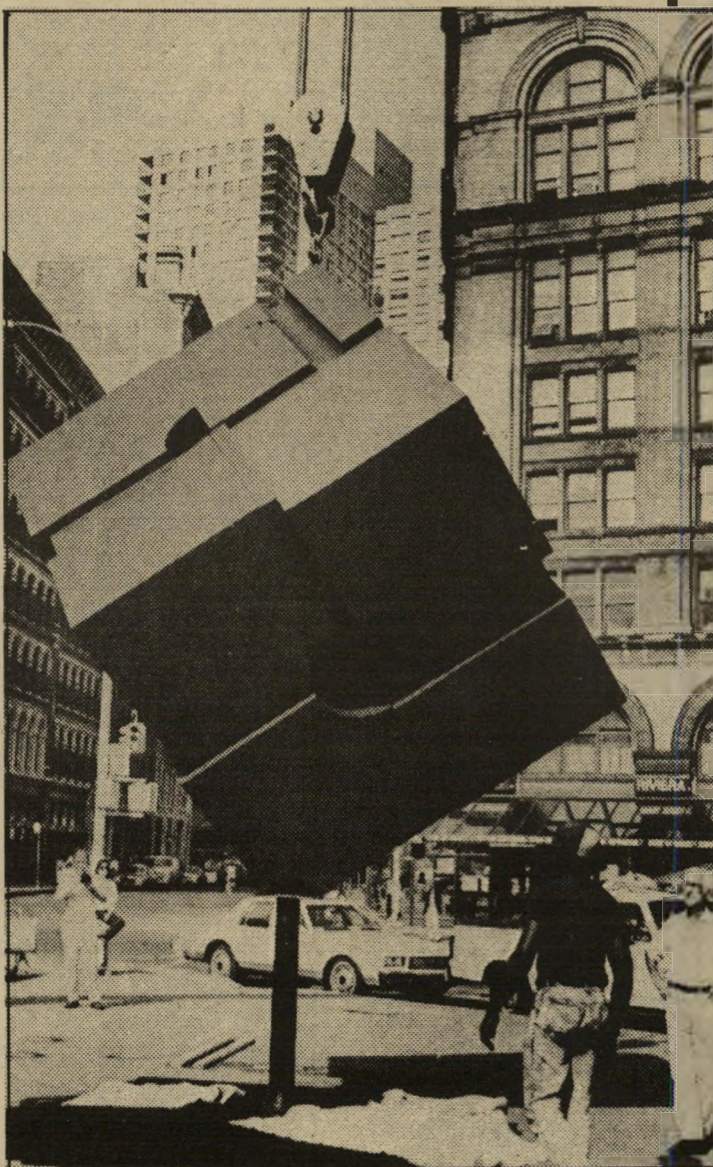
למה סירב "בנק ישראל" לאקדוב

המפקחת על הבנקים הודיעה לאלפרד אקדוב על סירובה לאשר לקבוצתו לרכוש את חברת ההשקעות ג'ויס מבנק לאומי. בנק לאומי הסכים למכור לאקדוב את מניותיו בנזיח, 62% תמורת 1.5 מיליון דולר. הסכום מהווה תשלום מלא של שווי נכסי החברה, יחסית לחלק הנמכר.

ג'ויס היא חברה ורה השומה בפנמה, והיא החברה הורה היחידה בישראל המורה לפעול כבורסה לגיירות-עוד. היותה חברה ורה מקנה לה גם פטור מתקנות הפיקוח על מטבע זר, וכן מתשלום מיסוי-הכנסה בישראל בסכר מים ניכרים. לפי טיב העיסקה, יתרונות אלה קרצו לאקדוב, שצירף לקבוצתו את מי שהיה מנכ"ל בנק לאומי, סרדכי איינהוף, כדי להקל על בנק ישראל לאשר את העיסקה. גם צירופו של מי שהיה הממונה על מיל-וות-המדינה כבונק לאומי, יצחק גרוסמן, לא השפיע על נגיד בנק ישראל, למרות הקשר החם שהיה בעבר

הקוביה של "כור"

כאשר יצא האמן דן גלברט את הקוביה של כור, לפני 15 שנה, ודאי לא העלה על דעתו כי קוביה כזו כבר מצויה אי-שם. בעצם, לא אחת. בניוירוק כבר קיימות שתי קוביות אחת מן, הנראית כתמונה, חזרה עתה מניקוי, שצברה לנילוק מאז 1968. היא היא מוצבת בכיכר אסטור, כפינת לאפאייט הרחוב השמיני.

הקוביה בכיכר אסטור, בניוירוק הוקמה ב-1968

אהרון רובינשטיין מגיש תביעה חדשה נגד בנו מוטי

פרק חדש בסאגה המישפחתית של אהרון ומוטי רובינשטיין. אהרון רובינשטיין הורה לפרקליטו, אמנון עברון, להגיש נגד בנו מרדכי תביעה לפי חוק המחנה, המבקשת לבטל את מתנת המניות בחברת רובינשטיין ו' שות' שנתן אהרון לפני שנים לבנו מר' טי.

אהרון העביר את כל מניותיו בחב' רה, שייסד עם אחיו אברהם, לשלר' שת בניו אמנון (שריהתיקשורת לשעבר) מוטי וג'ורא. מוטי מכר את חלקו לאברהם, ואיפשר לו, יחד עם יוסי ריגר ואברהם פילץ, להשת' לט על החברה ולהוציא ממנה את אמ' נון וג'ורא.

חוק המחנה אומר, כי אם עשה מק' בלימתנה מעשה הפוגע בנותנה, ניתן לבקש את החזרתה. על חוק זה חל סעיף ההתיישנות של 7 שנים מעשיית המעשה. מוטי רובינשטיין אינו מוראג מכל העניין. הוא מעביר את זמנו בניהול עסקים פרטיים, כגון בריקת מלון קאזינו בלאס-וגאס או רכישת קרקעות של סולל בונה ברינו במדינת נבאדה. אלה קרקעות שהיו כבעלות עולה מארצות-הברית, שנתן לסולל בונה ולקופת-חולים, תמורת הקמת מכון' הבריאות מור שבבעלותו ובבעלות קן' פת חולים. הקרקעות נבדקו בשעתו על-ידי המנכ"ל המוכשר של סולל בו' גיה עבודות חוץ, אליהו פורת, שהיו רה שלא להשקיע בהם כלום, כי אינו שוות.

המסלול היקר של שרי-האוצר

שרי-האוצר משה נסים הגיע לניו-יורק ביום הראשון לפני שבועיים, ושהה עם אשתו ובנו בניקור פרטי בעיר. עימו הגיעו גם עוזרו האישי, טוביה בלושטיין וכן מנכ"ל-האוצר, עימנואל שרון. ביום הרביעי טסו השר, העוזר וה' מנכ"ל לווינגטון לפגישה עם שר' החוץ האמריקאי ג'ורג' שולץ. ביום ה' שישי טס השר למונטריאול, שם נשא כמוצאי-שבת את נאום-הסיום של ועי' דתי-המגבית. ביום הראשון שעבר טס לישראל, אולם ביום הרביעי חזר עם הפמליה לווינגטון לוועידת קרן המטבע העולמי. עד יום שישי, את סוף השבוע יעשה בניוירוק, ושוב יחזור ארצה.

תעלומת ה-80 אלף דולר

במיסגרת ההשמצות שהפריח בזמנו נחיה מ' נגר אליעזר (לז"ו) ענבל בפרשת-בלס, הוא טען גם כי סכום של 80 אלף דולר, שבלס שילם תמורת הסדרת עניינים לטובתו בתק"ם, נלקח על-ידי ענבל. ענבל היה אחראי לכספי קרנות הת' ק"ם, ופו היה בעל חברת-הביטוח שר' סה, שביטחה את עיסקי התק"ם ו' שעסקה בתיווכים פינאנסיים. התלונות של פו נגד ענבל גרמו לפתיחת הבדיקה של ח"כ דויד ליבי' אי, שביקש מן המייטרה לחקור את הפרשה הזו. חקירת המייטרה העלתה כי כל התלונות של פו נגד ענבל היו תלונות שקר. מי שהיה סגנו של פו בשדמה, מ' מכה גרונדשמן, העיד במייטרה כי הסכום של 80 אלף דולר ניתן על-ידי בלס לשדמה, שהוציאה על כך

גניש קיבל גרין-קארד

מישרר-ההגירה במיאמי בודק כיצד קיבל הקבלן הישראלי שלום אהרון גניש את רשיון-העבודה האמריקאי (גרין קארד) במיאמי.

למישרר הגיע מידע כי הגריך קארד ניתן בסיאול על-ידי קונסול אמריקאי, שהיה מוצב בעבר בישראל. גניש ביקר אצלו באחרונה, יחד עם היהלמן הישראלי ניסים מיוזרחי,

קבלן גניש הפר צו ביח'מישפט

שהוא פעיל בניוירוק והמכיר אישית את הקונסול. הקונסול הנפיק את הת' עודה המבוקשת תוך כמה ימים. גניש עוסק בעיקר-בניה נרחבים במיאמי, וכן הוא שותף — יחד עם עזרא טי' סונה ויוסף לאזר — בשוק סייטוני-אי גדול מחוץ לעיר.

גניש הפר צו בית-המישפט בתל-אביב, נכך שלא הפקיד את דרכונו ב-20 באוגוסט. ב-15 במאי השנה הסכימה הפרקליטות להחזיר לו את דרכונו, אחרי שהפקיד ערבות בסך 400 אלף שקל. הצו להפקדת הדרכון וצויה-מ' עצר ניתנו לבקשת מס'ההגנסה, חבר רק עתה כיצד ניתן לגניש האישור לקבל את דרכונו בחזרה, תמורת סכום שהוא אפסי לעומת הנתבע ממנו. השופט יצחק ברא"ז הורה שאם גניש לא יחזור ארצה, ייפקיד את דר' כונו עד 47 באוקטובר, יוחרמו כספי הערבות ויוצא נגדו צו-מעצר.

אסור למשוח יותר מ-50 דולר במזומן בחו"ל

בנק ישראל הורה לבנקים שלא לאפשר לבעלי כרטיסי-אשראי, גם מ' סוג זה, למשוך במזומן יותר מחמש מאות דולר במשיכה אחת. אין מניעה למשוך כמה פעמים כאותו בנק בחו"ל, חמש מאות דולר בכל פעם. ישראלים הפונים לבנק הפועלים בימי-שישי ומבקשים למשוך מזומנים במיסגרת המותר, מופנים לבנקים אמ' ריקאיים לביצוע הפעולה. הסיבה: בנק הפועלים חייב לקבל אישור בטלקס לפעולה, וביום השישי ובשבת הבנק בישראל סגור, ואילו בנקים אמריק' איים מסתפקים באישור הרגיל של מרכז כרטיסי-האשראי מאסטר-כ'ארד.

חשבונית לחברת איזבל של בלס, והתי' חלק בין פו וגוטדשטן. המייטרה העי' בירה את תיקי-החקירה לפרקליט-מחוז תל-אביב, עם המלצה להעמיד לדין את פו, אך עד היום לא הוגש כתב-אישום. אגב, חברת-הביטוח של התק"ם, ב' טוח תקלאי, הורתה בזמנו לעורר-דינה ג'ר נשיין להגיש תביעה בסך מיליון דולר נגד פו, על הנוקים שגרם לה, אך כרגע האחרון הורתה לבטל את הגשת התביעה.

במדינה

(המשך מעמוד 46)

קשה מאוד, מבחינה נפשית. קשה לקרוא על התעללות בתינוקת חסרת אונים, וקשה עוד יותר לגלות כי הפעוטה האומללה נידונה לעיוות עקב התעללות זו.

הניתוח לא הציל. חדש אודי שהגיעה התינוקת הביתה, סובלת מפנס בעין. שרידי שטף-דם ניכר מסביב עידימין של הפגית. כאשר נשאלה האם כיצד קרה הדבר הסכימה שסנה הגדולה, בת שנתיים וחצי, היא שכנאה הייתה את אחותה התינוקת. בקופת-חולים לא שאלו שאלות נוספות, והפעוטה חזרה לביתה.

חודשים אחר-כך הגיעה התינוקת שוב לבית-החולים. הפעם בגלל פצע עמוק באוזן. האם ביקשה שיספלו בפצע המרמם. שלב ראשון איזו הפצעה את הפצע בפלסט. גם הם שאלו כיצד נפגעה הילדה, האם שבת חזרה על סיפור הבת הגדולה, שהייתה את אחותה התינוקת.

אולם הסברה של האם, כי הנוחת משכה באוזנה של התינוקת, לא נראתה לרופאים. הפגיעה באוזן לא נראתה כפגיעה ממשכה. היא נראתה כזלזל כשישנה חתך כסכין חד או כמיספיים את אוזנה של הפעוטה.

אבל גם הפעם לא התעמק והצי' אים יותר מדי. בקופת-חולים, לשם הלכה האם לומרת כאשר התברר כי הפלסטר אינו עוזר, תפחו את האוזן. בגיל שלושה חודשים היה על התינוקת לעבור בריקת-עניים שינתית בכית-החולים בניו-יורק. בגיל שש-חוליים התינוקת היתה התינוקת כמעט בבית-חולים זה. כאשר ביקרה הרופאה את עיניה של הילדה, גילתה כי זו איננה עוקבת אד

פג

החבלות לא נורמו מסחלה

רי ידה של הרופאה. בריקת במשכד גילו כי יש תזווה מלאה של ערשת העיניים, והפרדה של הרשתיות. על פי עדותה של רופאת-העיניים, לא יכלו כבלות אלה להיגרם כתוצאה ממחלה. רק ניצור חוק מאור של הילדה, או מכה בעיניה, עלולה לגרום לתוצאה אלה.

בבית-החולים ניתוח את הפגית ס' להציל את אור עיניה. ניתוח לא נכ' ליה, והילדה נותרה עיוורת לנצח. היא נלקחה מהורה והועברה לסישפה אומנת, שם היא נמצאת עד הים. בלי מבשירים, רק ביד. האם לא כפרה במכות שנתנה לתינוקת, וכן העידה בבית-המישפט: הייתי אודי ניתוח קיסרי... הייתי בלחצים. הייתי תשושה, והתינוקת בכתה. משכתי לה באוזן, לא עשיתי זאת בכחתי... לא הספקתי להכין לה אוכל, והיו לי התכווצויות. בפעם השניה זרקתי אותה למיטה. בפעם השלישית נתתי לה מכה בעין, אני חושבת בצד שמאל. היא הייתה במיטת-התינוקות, רכבתי עליה ונתתי לה מכה... בעלי לא ידע משום דבר. הוא פירנס את המיטשה, פוחדת לספר לו. לא אמרתי לרופאה שהבת הגדולה שלי עשתה זאת, לא השתמשתי במכשירים, רק ביד. עשיתי זאת לא בכוונה, לא נחתי ולא הוגשתי טוב. לא יכולתי לתפקד כש שציד עם כל התפירה.

בית-המישפט היה מוזעזע למרות בקשותיה של האם לרחמים, וסיפדה על חייה הקשים. שלח אותה השפט ארמונד לוי לשנתיים מאסר בפעל.

אילנה אלון